

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1526 6 tháng 10 năm 2024

Đạt Pháp

*Đạt pháp chơn hành qui nhứt bổn
Bình tâm xây dựng triển chơn hồn
Quý thương Trời Phật hành chung pháp
Khai triển chơn hồn chẳng ác ôn*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1998

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Cuộc sống tâm linh do đâu đã hình thành ?
- 2) Chơn lý của mỗi vị trí đều không thay đổi tại sao ?
- 3) Thật tâm tu cần phải lo âu hay không ?
- 4) Tại sao làm người phải chịu bệnh trước khi tắt thở ?
- 5) Thâm tình bạn đạo do đâu hình thành ?
- 6) Quý hồi tâm thức là qui làm sao ?
- 7) Quý yêu muôn loài vạn vật là quý yêu làm sao ?

1) Montréal, 10/07/98 1 :45 AM

Hỏi : Cuộc sống tâm linh do đâu đã hình thành ?

Đáp : Thừa cuộc sống tâm linh do sự tự nhiên và hồn nhiên đã hình thành

Kệ :

*Hồn nhiên chuyển hóa sống an yên
Lý trí phân minh chẳng tạo phiền
Sức sống tiến trình không hoại nát
Triền miên học hỏi tự mình yên*

2) Atlantic city, 11/07/98 6 :00 AM

Hỏi : Chơn lý của mỗi vị trí đều không thay đổi tại sao ?

Đáp : Thừa sự thật là sự thật không thay đổi, đến từ con số không phải trở về với con số không thì mới đúng là chơn lý. Không thể gian dối và không thể biện bác được, biết được sự thật sẽ về không thì người tu giải nghiệp chương là đúng, ngược lại ôm chấp là sai

Kệ :

*Tu tâm giải tỏa tự phân bài
Trí tuệ phân minh chẳng có hai
Thẳng lối chung đường tâm tiến hóa
Diệu thâm đạt pháp chẳng lầm sai*

3) Atlantic city, 12/07/98 3 :25 AM

Hỏi : Thật tâm tu cần phải lo âu hay không ?

Đáp : Thừa thật tâm tu cần phải thật thà với chính mình từ hành động cho đến sự suy tư, tương hoà với nguyên lý vô sanh tức là nghiêm luật của Trời Đất, phơi bày sự tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất mà hành, thì mọi việc sẽ được ổn định và an yên

Kệ :

*Thực hành chơn lý chẳng lo phiền
Trí tuệ phân minh cuộc sống yên
Nhập định tham thiền không dấy bận
Nhớ thương Trời Phật dứt tâm phiền*

4) Atlantic city, 13/07/98 2 :40 AM

Hỏi : Tại sao làm người phải chịu bệnh trước khi tắt thở ?

Đáp : Thừa xác người do tứ giả hợp thành, sự vận hành của nội tạng rất cần thiết giữa tim gan tỳ và thận, cần phải săn sóc nguyên khí điều hòa, thì bệnh nan y sẽ vắng. Bằng không thì sẽ tạo bệnh nan y vì thiếu sự săn sóc từ miếng ăn mà tích tụ muối đường quá nhiều, sanh bệnh mà không hay. Cần ăn nhạt thì thần kinh sẽ ít bị bám bởi chất muối, làm cho thần kinh dòn và rất dễ bể sau nhiều chục năm tích trữ bám vào. Bể phía tay mặt là bại phía tay trái, bể phía tay trái là bại phía tay mặt, đi đứng sẽ mất quân bình, từ trong khối óc xảy ra, không cách nào trở tay kịp

Kệ :

*Quân bình khởi óc chuyện an bài
Hư bề tay chun đều xuôi bại
Khó đứng khó đi càng rắc rối
Vì tham ăn nhậu chẳng còn may*

5) Atlantic city, 14/07/98 6 :17 AM

Hỏi : *Thâm tình bạn đạo do đâu hình thành ?*

Đáp : Thừa thâm tình bạn đạo do hành giả đồng hành tương ứng hình thành tình yêu thương và đùm bọc lẫn nhau

Kệ :

*Tình thâm phát triển trước như sau
Cấu kết thương yêu tự giải sầu
Quý mến thâm tình trong thức giấc
Bình tâm học hỏi tự về mau*

6) Atlantic city, 15/07/98 7 :05 AM

Hỏi : *Qui hỏi tâm thức là qui làm sao ?*

Đáp : Thừa qui hỏi tâm thức, là trung tâm điển quang bộ đầu hội tụ cùng thanh quang của Thượng Đế, bằng lòng buông bỏ tất cả nghiệp lực mà tiến hóa đến cõi thanh cao, học đạo quân bình xây dựng tình thương và đạo đức của Trời Đất

Kệ :

*Dốc lòng tu luyện trí tâm mình
Khai triển tâm linh sửa chính mình
Đen bạc tình đời không luyến tiếc
Thực hành chánh pháp tự mình mình*

7) Atlantic city, 16/07/98 5 :35 AM

Hỏi : *Quý yêu muôn loài vạn vật là quý yêu làm sao ?*

Đáp: Thừa quý yêu muôn loài vạn vật tức là quý yêu sự sáng tạo của đấng toàn năng, những gì chúng ta có là do đấng toàn năng ân ban cấu thành, cần tu tịnh để tận hưởng

Kệ :

*Duyên lành tại thế sống an yên
Trời Đất hình thành tự tạo duyên
Tử biệt sanh ly đường tiến bước
Qui hình vạn trạng gắng vui liền*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

DALLAS TÌNH THƯƠNG CHUYỂN MỘT NHÀ

*Dallas Tình Thương chuyển một nhà
Trời ban Thanh Điền khó lìa xa
Nguyện tu tự đạt tâm thành tiến
Chuyển bước ra đi vẫn nhớ Cha.*

*Nhớ Cha phải hiểu, phải hòa
Chon Tâm thường độ thật thà đến nơi
Sống trong nhiều kiếp của Trời
Chuyển luân luân chuyển từ đời giải thông.
Từ xưa đã tự ước mong
Ngày nay tái ngộ tham tông Lý Chon
Cha Trời siêu diệu ban ơn
Trùng tu Giải Nghiệp qui huần Hư Không.
Chuyện đời tạo nghiệp chớ mong
Ngày kia lâm khổ khó tông Thiên Cơ
Chuyển xoay xoay chuyển từ giờ
Dạy cho hiểu đạo thờ ơ chẳng còn.
Dù cho xuống biển lên non
Cũng lo thực hiện vuông tròn ý Cha
Cảm thông Thiên Địa tự hòa
Duyên lành đạt pháp trong ta có hoài.
Chẳng còn động loạn bi ai
Duyên lành Đạo Pháp dồi mài sửa tâm
Trở về nguyên cảnh siêu thâm
Qui Hồn qui Vía mới tầm đến nơi.*

Lương Sĩ Hằng
Dallas, ngày 14 tháng 7 năm 1981

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

TV QUY THỨC – KHÓA “THANH TỊNH” 18/9/1988 (tiếp theo)

Bạn đạo: Cho con hỏi, Thầy;

Đức Thầy: Cứ hỏi;

Bạn đạo: Lúc trước, con cũng nhờ Thầy để con niệm Phật; con niệm miết thì ở trong bụng con nó cũng niệm hoài;

Đức Thầy: Đó!

Bạn đạo: Thì con nghĩ, thức giấc nó cũng niệm nữa, thì trong thời gian sau, con quên hết công chuyện gì hết trơn đó!

Đức Thầy: Cứ việc đi! Nó quên cái đó là nó đổi cái tánh nóng của Con mất; mà Con còn nhớ là Con ghim gút những chuyện nhỏ không à, không có phát triển chuyện lớn; Con hiểu không?

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Khi mà bị ở tù, xuống Âm Phủ đó, nó nhớ chuyện thế gian, chuyện làm bậy đó; thấy không? Khi mà con niệm Phật là nó mở, nó đổi tần số, nó quên cái chuyện cũ; nó lên! Con hiểu không?

Mà trong lúc nó nhớ, nó nhớ lại, khủng khiếp; nhớ dữ lắm! Như bây giờ, Thầy nhớ đó, tới nhà Con, Con đưa Thầy về nhà từ bác sĩ Mạnh; làm sao trong nhà ăn cơm được? Tui nhớ hết; đâu có quên? Mà chỉ Con quên Thầy thôi; Con hiểu không? Đó; thì từ năm đó đến năm nay vẫn còn nhớ; thấy không? Khi mà nó quên là nó lọc, nó đổi tần số cho Con; rồi trở lại sáng suốt, nhớ hết! Đừng có lo; mà lo niệm Phật nhiều hơn.

Cho nên, đổi cái tần số điển quang trong tâm thức của Con; ở ngoài chợ khoa học làm không được; mà chính Con làm được; tại sao Con không làm cho Con?

Thấy chồng Con đã tiến bộ nhiều lắm; Con thấy không? Nó chịu làm, tương lai nó sẽ giỏi nữa, nhưng mà không dám nói mình giỏi để người ta khen và dẫn người ta tiến.

Con muốn ăn Đào Tiên không?

Bạn đạo: Muốn, Thầy!

Đức Thầy: Muốn ăn Đào Tiên thì phải có trật tự; chun vô vườn cây có ông Dominic lu bù; đâu có Đào Tiên! Bữa sau, ông về ông trồng, ông bón phân; có Đào Tiên hết!

Bạn đạo: Muốn xuống, Thầy!

Đức Thầy:) Không xuống được thì ở lì đây cũng được!

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, con muốn cảm ơn Thầy nhiều lắm;

Đức Thầy: Xuống đây với Thầy cho vui! Lâu quá không gặp! Nói nữa!

Bạn đạo: Con, nhiều khi con nằm mơ đó, con thấy Thầy, mà con cứ kêu bằng “Cha” không à; rồi con sợ; mà nhiều khi...

Đức Thầy: Thì như cha với con; nãy giờ nói như cha con, chớ có gì đâu mà không kêu “Cha”? Có ai lo cho Con nhiều như vậy không?

Bạn đạo: Dạ không!

Đức Thầy: Lo tù trong ruột, trong gan lo ra tới bên ngoài không à! Con hiểu không? Để cái phúc điền trong nội tâm của Con đó. Nãy giờ ta đương trông tĩa, này kia, kia nọ; cảm thứ nào, thứ nào hết trơn đó!

Vui chưa?

Bạn đạo: Vui!

Đức Thầy: Vui, thôi xuống ngồi đó.

Bạn đạo: Nhưng mà con cứ....

Đức Thầy: Được rồi, được rồi; nói nữa, nói nữa.

Bạn đạo: Con có một cái nguyện vọng của con, là con không muốn xa Thầy!

Đức Thầy: Thì đó, Con phải, nếu không muốn xa Thầy thì Con phải làm con Thầy cho đúng, và Con là Thầy; Con hiểu không? Con phải tu sao Con là Thầy; Con không muốn xa Thầy!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Ông Dominique lên đây; không có ngồi dưới đó nữa; lên đây. Ông Dominique, ai cũng biết hết, lên đây nói chuyện! Có chuyện gì, nói thỏ thẻ với anh, em đi: uất ức, oan ức đủ chuyện, nói ra nghe? Nói đi!

Bạn đạo: Con không có!

Đức Thầy: Con có nhiều chuyện lắm! Thấy vậy chớ nhiều chuyện; nói cho hết đi!

Bạn đạo: Trong chút thời gian con tu hành ở đây, con có gì sai trái, xin Thầy chỉ dạy cho con.

Đức Thầy: Ừ; Con chỉ có cái, kêu bằng, thiệt thòi; nhưng mà chưa quán thông sự thiệt thòi; Con biết chưa? Con bị thiệt thòi nhiều. Nhưng mà thiệt thòi để chi? Tại sao người Vô Vi phải chịu thiệt thòi? Thiệt thòi để tận diệt bản chất tham dâm của mình; hiểu chỗ đó không? Cho nên, tiếp tục thiệt thòi trong nhiệm vụ; rồi Con sẽ có cơ hội thăng hoa cho mình! Tất cả mọi người đến đây đều thiệt thòi hết: bỏ tiền vô, đóng tiền vô để học có cái Không à! Phải thiệt thòi không? Nhưng mà tại sao người ta đi đến đây; để làm gì? Và ta mong muốn có cái ngày để học, để làm gì?

Để giải thoát cái thiệt thòi của trần gian, cái ngu muội của trần gian nó mới là khôn đạo; thấy không?

Biết đường đi! Thay vì mê trần, nhiễm trần, và khổ vì trần; không bao giờ được yên!

Như ở đây, ai cũng nhìn nhận rằng Thầy được thanh nhẹ, giải đáp tất cả thắc mắc cho mọi người. Tại sao Thầy không yên thân ở một chỗ, mà Thầy cứ đi đây, đi đó, nói hoài? Để làm cái gì; có lợi gì cho Thầy không? Cũng thiệt thòi! Thiệt thòi của đời, nhưng mà tâm đạo càng ngày càng phát huy lớn rộng. Có bao nhiêu đó!

Bạn đạo: Mà quán thông, là quán thông làm sao?

Đức Thầy: Quán thông là cái công việc mình làm, mình làm phải làm hết mình, nhịn nhục, chấp nhận. Như Con bị người ta oán trách, đương nhiên Con thấy rõ rồi: quy luật! Hiểu chưa? “Họ oán trách tui, rất đúng, vì họ chưa hiểu tui và họ chưa ở trong tui; họ có quyền trách tui cũng như Quan Âm bị chửi oan mà Ngài vẫn thấy rõ, và Ngài phải cứu đối phương: đối phương còn mê muội, chưa thấy đường đi, chưa quán thông, còn trách móc, là một phần tử còn mê muội, chưa quán thông! Con hiểu không? Đó! Cho nên Con phải lấy cái từ tâm mà tận độ đối phương; thì lúc đó Con nhẹ đầu.

Hết rồi hả? Không còn nữa? Răng còn nhiều hơn ta, mà hỏi có mấy câu đó? Rồi phải đi ra lên đây, hai vợ chồng phải lên đây nói đạo nghe đi!

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, con không biết.

Đức Thầy: Nói đạo! Tu thấy cái gì, cái gì? Bá láp, bá xàm, cái gì, cái gì cũng nói được!

Bạn đạo: Con không biết nói gì! Thầy dạy đi.

Đức Thầy: Rồi; tự dạy rồi đó! Con nói Con tu, từ ngày tu cho tới bây giờ, Con thấy cái gì?

Đừng có dùng óc nghĩ! Muốn nói là nói!

Bạn đạo: Con không biết.

Đức Thầy: Sao nói không biết?

Bạn đạo: Thầy mở đường con đi!

Đức Thầy: Mở rồi! Mở đường rồi; đại lộ mà không đi sao được? Tại con không biết lái xe! Đi bộ cũng được vậy!

Bạn đạo: Tu học sao cho đúng tình thương?

Đức Thầy: Đó! Thì Con đang làm cái gì? Con đang hy sinh tất cả những gì Con có cho người ta; đó là Con đi trên đường học về tình thương rồi đó! Con thấy không? Rồi Con thương cả những người đang nói oan, chửi mắng Con, Con thương họ lắm! Thấy không? Con không có ghét người nào.

Con làm phước mà bị người ta tố cáo Con là làm bậy; phải không? Con phải thương luôn người ta; Con hiểu không? Đó, cái đó mới là thực triển tâm tình thương: nghịch lại mình, lấy oán làm ân mình mới thể hiện được tình thương! Nó chửi mình nhiều, mình thặng hoa nhiều hơn! Họ chửi mình nhiều thì mình mới cởi mở và dọn dẹp cái tâm trần của mình, thực hiện và thấy cái giá trị thanh tịnh của chính mình! Con hiểu không?

Con học cái khóa này là khóa gì?

Bạn đạo: Thanh tịnh.

Đức Thầy: À, thanh tịnh; thấy không? Thì Con cảm thấy giá trị của thanh tịnh nó nằm ở đâu?

Bạn đạo: Trong nội tâm.

Đức Thầy: Trong nội tâm; và trong tất cả vạn linh, chớ không phải mình Con! Cái nhìn của Con, Con nhìn cái thanh tịnh trong rừng rú, thanh tịnh của con chim đang hát, tất cả đều là trật tự thanh tịnh! Con hiểu không?

Phải nhìn rộng ra, và nhìn lại Con, là Con thanh tịnh chỗ nào? Con không bị ăn cướp, không có tiền bạc mà ăn cướp; có bao nhiêu tiền cho người ta hết; thấy không? Và Con không có mưu đồ ăn cướp người ta! Con đâu có độc; tự nhiên Con thức; thấy không?

Bạn đạo tới đây, vợ chồng con thiệt thòi: không đóng tiền, kêu Con nấu cơm, Con cũng nấu cho họ ăn; mình nghèo, nhưng mà cái tâm mình lớn; ông Trời cho Con làm; thấy không?

Rồi họ nghĩ tới sai Con nhiều lần, rồi họ sẽ thức tâm họ thấy ngu muội của họ, họ thấy thiếu sáng suốt, và bỏ Tát từ bi; họ nói lẻo lẻo nhưng mà tâm của bỏ tát và từ bi họ chưa làm. Con đã làm!

Con làm trong thực hành, thành ra mặt mày Con tươi, Con không có buồn. Còn họ nói lẻo lẻo, nhưng mà họ râu; hông có đâu! Con thấy không?

Chính họ đã trừng phạt họ, mà họ không hay; thấy không?

Còn Con, đâu có ôm cửa, và cũng không có ôm đời, không ôm gì hết; chỉ giữ cái tâm, bản chất hồn nhiên, để tu học, mà thôi. (*còn tiếp*)

Làm sao giải tỏa đau khổ?

Ngày hôm nay, chúng ta là người tu, đã xưng danh tu, và từ ngày các Bạn bước vào đây tu, các Bạn thấy rằng, “Tôi khổ, tôi đau khổ, tôi buồn bực, tôi bất thông, tôi đủ chuyện ! Thậm chí tôi có thể, kêu bằng, tự diệt lấy tôi ; quá buồn bực ; không chỗ cứu rồi ! Nhưng, ngày hôm nay tôi đã tu, lập lại lần lượt, lập lại sự quân bình cho chính tôi ; tôi thấy tôi là người đã tự cứu ! Mà trong cái giai đoạn tôi đã tự cứu rồi, tôi đã làm gì ? Tôi thấy tôi cũng có một chút hạnh : tôi hy sinh, tôi làm những việc thế gian không muốn làm ! Nhưng mà những việc đó, tôi tìm ở đâu mà tôi phải làm ? Tôi tìm thấy trong thức tôi ; tôi sung sướng tê tái mới thấy rằng : ‘Đây là phải, đây là con đường phải đi !’” Cho nên, chúng ta phải buông bỏ những cái gì mà chúng ta đang có, những tánh hư tật xấu !

Các Bạn, ngược lại, các Bạn tu một thời gian rồi thấy cái sự buồn bực vô lý ! “Tại sao tôi phải buồn, và tại sao tôi phải vội vui ?” Lúc đó các Bạn thấy rằng, “Cái buồn, vô lý, không cần thiết, cho nên tôi mới đổi được trong cái tâm thức của tôi : tôi thấy tôi còn đường đi nữa ; đường đi càng sáng lạng, càng cởi mở, càng thanh nhẹ, càng tốt đẹp ; cho nên tôi lại có cái hạnh hy sinh tại thế : tôi thấy rằng nhờ cái tu này, tôi lập lại được một phần quân bình cho chính tôi, và tôi muốn cống hiến cho mọi người ! Mà khi cống hiến cho mọi người rồi thì tôi thấy tôi càng phải hy sinh nhiều hơn : từ hành động, lời nói của tôi phải quy nút : tôi phải quán thông mọi sự việc ; mọi sự đau khổ của tôi, mọi sự cống cao ngạo mạn của tôi, tôi phải quán thông, tôi mới lập được hạnh ! Cho nên tôi đã chọn một môn thiền để định tâm ; mà khi tâm tôi định rồi, tôi thấy tôi vui, an nhiên tự tại và thức tâm, và chỉ đi theo cái con đường thanh nhẹ để giải tỏa tất cả những cái sự ô trược có thể xâm chiếm trong tâm thức của tôi ! Sự thù hận, ghen ghét, không còn giá trị đối với tôi ! Trước kia tôi là một người khó tánh, nhưng mà bao giờ đã hay được tôi là một người khó tánh ! Bây giờ tôi thấy rằng những sự liêm chính này là quý hơn ; nhưng mà kỳ thật tôi là người khó tánh, thiếu hòa đồng, không hiểu sự thanh nhẹ của cả càn khôn vũ trụ đã hòa với tôi và cho tôi có cơ hội sống trong lẽ sống ! Vì đó, tôi ở trong trong tăm tối, tôi ở trong khổ, mà không hay, tưởng là tôi hay hơn người khác, giỏi hơn người khác, giá trị hơn người khác ! Kỳ thật tôi là người bần tiện hơn người khác vì tôi không hiểu tôi : tôi đê hèn mà tôi không hay, vì tôi không hiểu tôi !”

Đại Hạnh Siêu Sinh (Montréal 23/10/1983)

THƯ TỪ LAI VÃNG

Đ 8, Ngày 21-11-96
Nam mô Ngọc hoàng thượng đế ở cửa
Đại thiên tôn

21.12.96
Linh-luân thầy

Hôm nay có anh bạn đạo người phật
đến phan trang thăm các con
nhân dịp này con biên vài hàng
gửi đến thầy, để hầu thăm sức
khỏe thầy, cũng gia đình được
vạn an. và thăm các chú huynh
đạo lưu được tinh tấn trong chư
triết tu học.

linh-luân thầy: cái con rất mong
ngày thầy trở Sơn học và được
nghe lời chỉ giáo của thầy là một
hỷ vinh hạnh cho các con.

Thầy ơi: Sao con biên thư thăm thầy
mà tay con run quá vì con nhỏ
thầy hãy là con đưa được tinh tấn
vâng thầy thương con cho con biết để
cho con sửa tại.

100

kinh thưa thầy. khi con đang biên thư
cho thầy mà tâm trí con cảm khác
như có thầy ngồi bên con ở Cma
Sống giữa nền con với lên ki
dụng đại của một học trò nghèo
ý chỉ không xứng đáng để cho
thầy thương.

kinh thưa thầy. đến đây con kính
chức sư khời của thầy dời dáo
để đặt diu dân con con đau
khó ngyu lán giữa biên trấn
đến đây con xin cúi đầu kính
xin thầy cho con tạm dừng bút
và con đang mong thư của thầy
Chỉ giáo và nhận con là đieu
con của thầy.

(10)

Nhớ thương thầy

CON

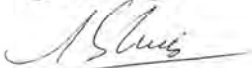
H

Pattaya, ngày 31/12/96

Đ H con,

Thầy vui nhận được the con đề ngày 21/11/96 được biết con có duyên lành gặp được bạn đạo hải ngoại về thăm trong tình thương tốt đẹp. Con cảm thức được nền tảng xây dựng của chính mình. Sự dũng mãnh thực hành chưa đầy đủ, khi viết thư cho Thầy con cảm thấy run. Nếu con có tâm hướng thượng thì phải dốc lòng hướng thượng. PLVVKHHBPP phải tự tu tự tiến, một ngày ít nhất phải Soi Hôn hai, ba lần để trung khí nó tụ thì sẽ hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, tự cảm thức được đời đạo song tu, thể xác an nhiên, hồn thanh nhẹ trong chu trình tiến hóa. Con ước mong được gặp Thầy thì đêm đêm cứ lo tu để lập lại quân bình của chính con. Khi con đạt được sự quân bình thì con đồng hành với Thầy. Chúng ta tương ngộ trong thần giao cách cảm, không khó khăn. Từ trường con càng ngày càng nhẹ càng tốt, lượng từ bi càng khai sáng, nhân tốt hình thành phần hồn tốt đẹp, tương ngộ cảnh giới thanh cao. Nơi đó sẽ có Thầy, chính Thầy đã dạy công tu như con, chúng ta mới có cơ hội tương ngộ. Không lo, chỉ lo tu thôi, không lo tương ngộ Thầy làm gì! Chỉ cần con chịu tu thì xác xa mà tâm không xa. Chúng ta tu là một đường lối khai triển tâm thức, không nên bận rộn vì sự thương nhớ, buồn tủi, chỉ lo thực hành là chuyện cần thiết nhất trong giai đoạn này. Chúc con vui tiến.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 40, 06-10-2024

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:
Thiên Chung Đêm ngày 0, Đêm trước Đại Hội
<https://youtu.be/5VrwNr25HJ0?si=YxzilwBjj9ufzJKp>

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Xin giới thiệu tới Quý Vị YouTube mới của Quý Cứu Khổ Ban Vui (CKBV) với rất nhiều video ngắn như là tường trình tới Quý Vị Ân Nhân như sau: Xây nhà tình thương, Tặng xe lăn, Tặng giếng nước ngọt, Giúp người nghèo không tiền trị bệnh, Tặng học bổng, v.v..

Nhân đây cũng xin Quý Vị Subscribe và khi coi cho một Like để có thể truyền tải tới nhiều người được coi. Xin cảm ơn Ban CKBV

<https://www.youtube.com/@tphan7282/playlists>

10-2024 Giúp người già khó khăn và người khuyết tật
<https://youtu.be/v8H4EQ99Mn4?si=5mYMM1JuG495kG81>

09-2024 Xây nhà tình thương
<https://youtu.be/qmBcPozSI8A?si=hruQRJepP8DrGXY6>

10-2024 Giúp các em mồ côi
<https://youtu.be/cPQpYVJeakU?si=II72PtyQ6v3ddOVc>

09-2024 Hỗ trợ cho các em làng NTOL-2 Lâm Đồng ăn học hàng tháng
https://youtu.be/AsEP527yHRY?si=THIOy2_Fv34-thNx

09-2024 Giúp người nghèo trị bệnh
<https://youtu.be/DO6zb3WTesU?si=XkUeHBlU2sa1EcRf>

09-2024 Tiếp tục đi phát lương thực cho người phong cùi nằm rải rác vùng sâu Gia Lai
https://youtu.be/3R689BHZOBo?si=t2wS3dVZ_ggRMGWe

09-2024 Hỗ trợ nội trú các nơi nghèo cho ăn học
<https://youtu.be/Tjb3xl1ET7I?si=5hqEfceHjouIHdfd>

MỤC BÉ TÁM bàn bạc cùng các bạn khắp Năm Châu - Mục Bé Tám Cuốn 35 câu 997 tới 1024 - Tháng 12 năm 1992 Chúng tôi có để Timestamp để Quý Vị có thể tìm lại những câu nhập tâm mà muốn coi lại nhiều lần. Xin nhấn vô chữ ...more sẽ ra.

<https://youtu.be/Zcg5eBqvw7I?si=BudX68vNKeB62us>

Mục Bé Tám – Sách Nói

http://vovi.org/vn/index.php?option=com_content&view=article&id=1129&Itemid=310

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng số 1526 ngày 06-10-2024

https://youtu.be/FRkpTtgMXu0?si=g705UzEHD_ldmBUy

Độc Thơ Đức Thầy cuốn 27 – 190b - Cuộc Hành Trình Vancouver và Các Tiểu Bang Hoa Kỳ, phần 2 (tt)

<https://youtu.be/AaYYeeBMWoI?si=9P8XwGkSjWwOHsxL>

Ban video kính mời
